

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10T/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121011412
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Moravcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1121011412.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudkyňou JUDr. Martou Hirešovou, v trestnej veci obžalovaného Z. N. stíhaného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom v Bratislave dňa 31.03.2022 takto

rozhodol:

obžalovaný:

Z. N. nar. XX.XX.XXXX I. G., trvale bytom V. XX, G., t.č. ÚVV a ÚVTOS Bratislava,

sa uznáva za vinného, že

od presne nezisteného času do 21:45 hod. dňa 23.11.2019 v Bratislave na Americkom námestí neoprávnene prechovával u seba 1 ks zatavenej plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom s obsahom metamfetamínu s celkovou hmotnosťou 637 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 66,1 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s obsahom 421 mg absolútneho metamfetamínu, pričom metamfetamín patrí podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a uvedené množstvo drogy zodpovedá v zmysle ustálenej judikatúry minimálne 6 (šiestim) obvykle jednorazovým dávkam drogy;

t e d a

neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku vo väčšom rozsahu;

č í m s p á c h a l

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trest s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanému vyhlásenie v zmysle § 257 Tr. por., pričom obžalovaný Z. N., po porade s obhajcom, učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 20.09.2021, č. k. 4Pv 369/19/1101-25. Súd následne postupoval v súlade s § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému položil otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal „áno“. Súd potom postupom podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. po súhlasnom vyjadrení prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I, uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Pri posudzovaní konania obžalovaného, keďže išlo o prečin, súd tento skúmal aj z pohľadu materiálneho korektívu vyjadreného v § 10 ods. 2 Tr. zák. posudzujúc závažnosť konania obžalovaného, jeho následky, okolnosti, mieru zavinenia a pohnútku. Súd má za to, že vyššie uvedené určujúce kritéria pre posúdenie stupňa závažnosti prečinu vykazujú v danom prípade taký konkrétny stupeň závažnosti, ktorý nemožno hodnotiť ako nepatrný a ktorý by neodôvodňoval potrebu vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti. Konanie obžalovaného, a to aj po zohľadnení týchto skutočností, podľa názoru súdu predstavuje z hľadiska závažnosti spáchaného trestného činu čin vyššej než nepatrnej závažnosti, ktorý sa nijakým zásadným spôsobom nevymyká prípadom, ktorým príslušná skutková podstata poskytuje trestnoprávnu ochranu. Je totiž záujmom spoločnosti kontrolovať nakladanie s nebezpečnými (psychotropnými) látkami, ktoré sú spôsobilé vážne ohroziť či poškodiť zdravie a život človeka.

Súd teda dospel k záveru, že skutok sa stal, je trestným činom a že ho spáchal práve obžalovaný Z. N., ktorý je trestne zodpovedný subjekt z hľadiska veku a príčetnosti, ktorý sa skutku dopustil na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku.

K výroku o treste.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd postupom podľa § 269 Tr. por. oboznámil listinné dôkazy, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o treste obžalovaného. K osobe obžalovaného boli relevantné predovšetkým odpis registra trestov, výpis z lustrácie CESDaP a CDB, ako aj oboznámené pripojené rozhodnutia cudzozemských súdov.

Poukazujúc na odpis registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol dosiaľ 11x súdne trestaný (10 záznamov predchádza skutku, ktorý je predmetom tohto konania), pričom je evidentné, že tento sa dopúšťa druhovo rôznorodej trestnej činnosti. Je zrejmé, že má viaceré odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť, marenie spravodlivosti a krivé obvinenie, ale má záznam aj pre ublíženie na zdraví a drogovú trestnú činnosť. Z oboznámených ostatných 3 rozhodnutí českých súdov (Obvodní soud pro Prahu 9, sp.zn. 21T 31/2017 v spoj. s Městským soudem v Praze, sp.zn. 9To 342/2017 v spoj. s uznesením Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 8Tdo 486/2018; Obvodní soud pro Prahu 7, sp. zn. 3T 42/2015; Obvodní soud pro Prahu 9, sp. zn. 104T 47/2016 v spoj. s Městským soudem v Praze, sp.zn. 9To 460/2016), je zrejmé, že Z. N. boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. Rovnako tak z oboznámeného rozhodnutia rakúskeho súdu Landesgericht für Strafsachen Wien, sp.zn. 55Hv 90/2020m v spoj. s Oberlandesgericht Wien, sp.zn. 17Bs 13/21t, je zrejmé, že menovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom z uvedeného vyplynulo, že tento bol už aj predtým vo výkone trestu v Rakúsku v inej trestnej veci. V evidencii priestupkov má Z. N. 4 záznamy.

V tejto súvislosti súd uvádza, že pri rozhodovaní o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu, pričom účel trestu je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tom smere, že má pôsobiť na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému

sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy, ktoré sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Pri ukladaní trestu súd zobral do úvahy doterajšiu trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného a po zvážení všetkých okolností prípadu, osoby obžalovaného, možnosti jeho nápravy a naplnenia účelu trestu dospel k záveru, že obžalovanému bude potrebné a rovnako aj účelné uložiť trest odňatia slobody, ktorý je v jeho prípade jediným adekvátnym druhom trestu. Uloženie alternatívneho trestu nebolo z pohľadu súdu možné z dôvodu, že takýto odklon v jeho prípade nie je možné považovať za vhodný, a to s poukazom na mieru narušenia jeho osoby, keďže sa opakované dostáva do rozporu so zákonom, čím sa logicky aj zvyšuje samotná protiprávnosť jeho konania, kedy ani napriek opakovanej skúsenosti s výkonom nepodmienečného trestu tento svoje správanie nebol schopný korigovať v medziach zákona. Súd zohľadňujúc tento prístup obžalovaného k dodržiavaniu právneho poriadku ako celku má za to, že uvedené je nevyhnutné reflektovať aj pri ukladaní trestu za ďalšiu trestnú činnosť. Napokon, nielen z hľadiska účinkov individuálnej, ale aj všeobecnej prevencie, je tento druh trestu tým, ktorým bude naplnený účel trestu a zabezpečená aj ochrana spoločnosti.

Súd obligatórne prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na strane obžalovaného Z. N., poukazujúc na jeho register trestov, vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť, teda že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.), pričom za priznania poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v priznaní a úprimnom oľutovaní skutku (§ 36 písm. l) Tr. zák.) bola u neho rovnováha ich vzájomného pomeru, v dôsledku čoho súd postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest vo výmere 12 mesiacov, teda vo výmere nižšej, ako mu bol uložený v trestnom rozkaze vydanom v tejto veci. Uvedené bolo spôsobené práve tou skutočnosťou, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní okrem priznania sa ku skutku tento aj úprimne oľutoval jeho spáchanie, čo viedlo súd k ukladaniu trestu v základnej sadzbe stanovenej pre § 171 ods. 2 Tr. zák., t.j. v rozmedzí až 5 rokov.

Súd po zvážení všetkých okolností prípadu, ako aj osoby obžalovaného, tomuto uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby, na výkon ktorého ho (napriek v cudzine vykonávanému nepodmienečnému trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin v uplynulých desiatich rokoch) zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže má za to, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného môže byť aj v tomto stupni stráženia zaručená jeho náprava za súčasného dosiahnutia účelu trestu predpokladaného Trestným zákonom.

Nad rámec súd uvádza, že obžalovanému ukladal samostatný trest, napriek tomu, že v čase rozhodovania súdu sa tento nachádzal vo výkone väzby vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 0T 349/2021. Je evidentné, že tam prejednávaného skutku sa mal dopustiť v decembri 2021 a skutok, ktorý je predmetom tohto konania bol spáchaný 23.11.2019, pričom skutočnosť, že v danom prípade nemôže ísť o súbeh trestných činov je daná tým, že v období medzi týmito skutkami, konkrétne dňa 20.10.2021 bol obžalovanému (v tom čase obvinenému) doručený trestný rozkaz vydaný v tejto trestnej veci, čo má podľa § 353 ods. 8 Tr. por. rovnaké účinky ako vyhlásenie rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku vylučujú súbeh uvedených trestných činov, pritom tieto nezanikajú zrušením trestného rozkazu prednesením obžaloby po tom, čo bol voči tomuto trestnému rozkazu podaný odpor, keďže na uvedený účinok nemá vplyv, ak je rozsudok súdu prvého stupňa zrušený súdom vyššieho stupňa pri rozhodovaní o opravnom prostriedku pokiaľ v ďalšom priebehu trestného konania dôjde k právoplatnému odsúdeniu za dotknutý trestný čin. Z uvedeného je zrejmé, že skutok ktorý je predmetom konania na Okresnom súde Bratislava II, sp.zn. 0T 349/2021, mal byť obžalovaným spáchaný až po tom, čo v tejto trestnej veci nastali účinky spojené s vyhlásením rozsudku (a to dňa 20.10.2021 doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 10T 40/2021), a teda u obžalovaného Z. N. nejde o súbeh trestných činov, ale o recidívu.

Súd uzatvára, že trest uložený a vymeraný menovanému pokladá za náležité individualizovaný, pričom je presvedčený, že tento je dostatočne trestajúci a výchovný zároveň, neopomínajúci pritom zabezpečenie ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti a vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatela.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.